

Pulla Jorma

Entisöintiyrittäjä ja Olkkalan kartanon omistaja

Jorma Kalevi Pulla syntyi Helsingin Naistenklinikan sairaalaan lumimyrskyisenä päivänä 8.11.1945, kirjailija Armas J. Pullan ja hänen Tellervo-rouvansa neljänneksi lapseksi, kuopukseksi. Jorma päätettiin "tehdä" Armaksen ehjänä rintamalta kotiinpaluun kunniaksi. Kunniaksi Jorma on ollutkin, niin läheisilleen, lapsilleen kuin työ- ja kollegaväellekin.

Hänen kotinsa oli alle kaksivuotiaasta Abrahaminkatu 15:ssä. Helsingin talot tekivät lähtemättömän vaikutuksen Jormaan jo varhain. Pitkillä kävelylenkeillä "arkkitehtuuriopas" -isänsä kanssa Jorma oppi tuntemaan C. L. Engelinkin jo alle 5-vuotiaana. Mutta Jorma sai myös kosketuksen luontoon. Vihdissä, Olkkalan kylässä, on vanha torppa, jonka hänen vanhempansa olivat ostaneet 1937. Kesät Averia-järven rannalla olivat iloisia jo rauhan saaneen Suomen maankamaralla. Jorman ensityöpakkakin oli Olkkalassa sahalla, ja vastapäätä kartanoa hän haki ensimmäisen palkkansakin. Leppävaarassa mummolassa Jorma sai rakentaa... vajoja, majoja, mökkejä tai miksi niitä nyt sitten kutsuisikaan. Vaari oli huomannut noin kymmenvuotiaan Jorman kädentaidot ja antoi työkalut tarpeeseen. Näihin aikoihin Jorma muistaa myös nähneensä unta koristeista, erilaisista kapiteeleista ja friiseistä pitkin seiniä. Tämä lienee ollut se aika, jolloin reliefien muotokieli alkoi piirtyä Jorman mieleen. Jorman kansakoulunkäynti ei ollut kovin sujuvaa, mutta lohdutukseksi kaikille lukihäiriöisille, Jorma sai ammattikoulun puutyölinjalla lähes pelkkiä kympejä!

Kädentyötaidot veivät kulissipuusepäksi TV:hen ja Oopperaan. Armeijan jälkeen Jorma avioitui Riitan kanssa 1966. Pian sen jälkeen hän meni oppipojaksi Aleksanterinkadulle kehysliikkeeseen, jonka riittävästi opittuaan hän osti. Jorman yrittäjäelämä alkoi siis jo kaksikymppisenä. Jorman entisöintiliike sai alkunsa 1969, jolloin koristeelliset kipsiaiheet pintakäsittelyineen olivat hänelle, kuten pian myös henkilökunnallensakin, hallittua käsityöosaamista.

Ensimmänen lapsi Hanna saatiin vasta 1970, mutta Henri tuli onneksi jo vähemmällä yrittämisellä 1971. Molemmat ovat jatkaneet isänsä työtä ja liittäneet oheen muitakin suuntauksia. Jorma ei päässyt kehnon kansakoulutodistuksensa vuoksi Ateneumin päivälinjalle (nyk. TaiK). Sen sijaan Jorma pääsi Ateneumin iltalinjalle ja hän sai oppia mm. kuvanveistäjä Heikki Häiväojalta. Tuskin Jorma olisi ehtinyt päivälinjalta valmistuakaan, kun häntä jo pyydettiin Ateneumiin opettamaan. Jorman loistava hahmottamis- ja omaksumiskyky teki hänestä mestarin jo ennen kuin entisöinti 1970-luvulla oli edes puheenaiheena.

Menestys saavutti huippuaan 1978. Jorman sinisilmäisen katseen kultaamana roistokin näytti viattomalta. Kollega kavalsi hänen koko omaisuuden ja jäljelle jäi hurjat velat. Jorma ei luovuttanut, ei koskaan. Ei aikaakaan kun yritys kukoisti jälleen. Kavaltaja joutui laskemaan tiiliä neljäksi vuodeksi.

Jorman toinen avioliitto solmittiin Sinikan kanssa 1984. Heidän yhteiset lapsensa ovat Lauri ja Laura. Laura maalaa, mutta eritoten meikkitaiteilijana, Lauri on autoalalla ja on perehtynyt myös isänsä firman asioihin. Entisöinti Pulla Oy on erikoistunut koristeellisiin monimuotoisiin aiheisiin; kipsikoristeiden, koristemaalauksen, kivi- ja metallikoristeiden, kipsimarmorin, harkkojen, rappauksien, vaativien pesujen ja maalausten toteuttamiseen.

Pullan taidonnäytteiksi mainittakoon Helsingin julkisivuista Ateneum, Kämp, Johanneksen kirkko, Tuomiokirkko, Valtioneuvosto, Eduskuntatalo ja mielikohde, 24-vuotiaan nuorukaisen ensimmäinen suurtyö Säätytalo. Entisöinnin noin 50 työntekijää ovat vuosien varrella toteuttaneet noin 300 talon julkisivuentisöinnin, sekä satoja interiöörejä, portaikkoja ja halleja.

Entisöinti Pulla on toiminut myös ulkomailla mm. Pietarissa, Eremitaasin teatteriosuuden entistämässä.

Jorma ei ollut johtajatyyppeä, mutta intohimo kauneuteen, käsillä tekemiseen ja vanhan säilyttämiseen sai hänen yrittäjäläluonteensa esiin. Hän oli pidetty ja arvostettu niin omien työntekijöidensä kuin kilpailijoidensakin silmissä. Hän ei halunnut käyttää itsestään sanaa toimitusjohtaja, vaan toivoi itseään kutsuttavan urakoitsijaksi, yrittäjäksi. Hän oli taiteilija, mutta puhui itsestään käsityöläisenä. Hänen ainoa harminsa oli se, ettei päässyt oikein enää itse käsitöihin kiinni. Yrittäjän työ sisälsi kustannuslaskentaa, aikatauluttamista, paperitöitä ym. Niin paljon, ettei aika riittänyt itse käsitöihin kuin kurseilla, joita hän veti ammattikouluille ja Olkkalassa tyttärensä kanssa opiskelijoille ja kiinnostuneille. Jorma sanoi sen olevan kuin lomaa. Oikeat lomat Jorma tahtoi viettää Ranskan Normandiassa, isänsä jalanjäljillä, kauniin kyläidyllin keskellä. Sinne hän kunnosti pienen talon perheelleen ja ystävilleen.

Olkkalassa Jorma ulkoili kartanon koiran Klasun kanssa. Seudun kivet ja hiidenkirnu olivat Jormalle tärkeitä luonnonkoristeita.

Jorma sai myös tunnustusta mittavasta urastaan. Vuoden 2002 Kirkkotaiteen Engel-palkinto annettiin Jormalle, kuin aikojen muistoista.

Oma referenssikohde, koti, museo, ravintola ja suojelukohde Olkkalan Kartano on näkemisen arvoinen miljöö. Sen Jorma onnellisten yhteensattumien johdosta sai hankittua 1997 ja teki siellä mittavan entisöintityön lähes kymmenen vuoden aikana palauttaen päärakennuksen julkisivun 1920-luvun uusklassistiseen tyyliin - tietysti kipsikoristeineen ja harkkoineen. Jorma avioitui vielä kolmannen kerran, Eeva Hirsimaan kanssa, joka on hoitanut kartanon ravintolan toimintaa.

Jorma sai viettää innoittavat viimeiset vuotensa omassa "kesäkylässään". Torpan pojasta Kartanon herraksi, on usein kuultu kylällä sanottavan.

Kuusikymmenvuotispuheessaan, puolitoistavuotta sitten, Jorma kiitti läheisiään onnestaan, menestyksestään ja mielekkästä elämästä. Jorma oli varsin avokätinen ja sydämellinen persoona, vaatimaton mutta lämpimästi karismaattinen.

Hän kuoli 25.6.2007 yllättävään sairaskohtaukseen, vielä niin monta projektia keskeneräisenä.

Hanna Pullan muistokirjoitus isästään. Julkaistu alunperin Vihti 500-juhlasivustolla.